Dosarul nr. 2-17935/23

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 aprilie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în sediul instanței, în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Serghei ***** împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului moral estimat la suma de 1 200 000 lei, cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive pe parcursul urmăririi penale, cu compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate la examinarea prezentei cauze civile în mărime de 10 000 lei –

a c o n s t a t a t :

La 29 august 2023 în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost înregistrată acțiunea lui Serghei ***** împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, solicitându-se încasarea din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a sumei de 1 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală în baza art. 42 alin. (5) și art. 243 alin.(3) lit. b) din Codul penal, soldată cu scoaterea de sub urmărire penală pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea acțiunii reclamantul Serghei ***** a relevat că, la 15 septembrie 2016 în privința sa, în calitate de judecător la Judecătoria Comrat, a fost pornită urmărirea penală nr. 2016978140, fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Menționează că, la 20 septembrie 2016 Consiliul Superior al Magistraturii, prin hotărârea nr. 608/25, a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, precum și de reținere, aducere silita, arestare și percheziție, în legătură cu pornirea urmăririi penale. Totodată a fost dispusă suspendarea sa din funcția de judecător la Judecătoria Comrat, în temeiul art. 24 alin. (1) lit. a) al Legii RM nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Susține că, tot la 20 septembrie 2016, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, în baza materialelor cauzei penale indicate, a emis ordonanța de reținere și a întocmit procesul-verbal de reținere în privința sa pentru un termen de 72 ore.

La 21 septembrie 2016, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție a emis ordonanța de punere sub învinuire, fiindu-i înaintată acuzarea în temeiul art. 42 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal.

La 22 septembrie 2016, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție a înaintat demers de aplicare a măsurii preventive sub forma de arest preventiv în privința sa, pe un termen de 30

de zile, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016 s-a admis acest demers.

Ulterior, la 26 septembrie 2016 apărătorul său a declarat recurs, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 s-a respins recursul și s-a menținut încheierea contestată.

Afirmă că la 13 octombrie 2016 procurorul a înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub forma de arest preventiv pentru un termen de 30 de zile, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 octombrie 2016 s-a admis parțial demersul de prelungire a arestului preventiv cu 25 zile.

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 octombrie 2016, la 24 octombrie 2016 a declarat recurs, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău a fost respins ca nefondat recursul și s-a menținut încheierea primei instanțe.

Reține că, la 08 noiembrie 2016, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție a înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub forma de arest preventiv, în privința sa, pentru un termen de 30 de zile, care a fost admis parțial prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016, fiindu-i prelungit arestul preventiv cu 25 zile.

Ulterior, la 17 noiembrie 2016 a declarat recurs, iar Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 21 noiembrie 2016 a respins recursul și a menținut încheierea primei instanțe.

Notează că la 02 decembrie 2016, procurorul a mai înaintat un demers privind prelungirea măsurii preventive sub forma de arest preventiv în privința sa pentru un termen de 30 de zile, care prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinau din 08.12.2016 s-a admis parțial, cu prelungirea arestului preventiv cu 20 de zile.

Ulterior, la 09 decembrie 2016 a declarat recurs, însă Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 14 decembrie 2016 a respins recursul și a menținut încheierea din 08 decembrie 2016.

Evidențiază că, la 23 decembrie 2016, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție a înaintat demers privind prelungirea arestului preventiv pentru un termen de încă 30 de zile, iar prin încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2016 s-a admis parțial demersul, cu prelungirea arestului preventiv cu 20 de zile.

Invocă faptul că, la 02 ianuarie 2017 a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29.12.2016, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 ianuarie 2017 i-a fost respins ca nefondat recursul și menținută încheierea contestată.

La 17 ianuarie 2017 procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție a înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub forma de arest preventiv, în privința sa pentru un termen de 30 de zile, iar la 20 ianuarie 2017 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a pronunțat încheierea, prin care a admis parțial demersul de prelungire a arestului cu 20 zile.

Ulterior, la 23 ianuarie 2017 a declarat recurs, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 a fost admis recursul, casată încheierea și aplicată măsura preventiva sub forma arestului la domiciliu pe un termen de 20 de zile, cu aplicarea concomitentă a mai multor restricții și obligațiuni.

Mai indică reclamantul că, la 06 februarie 2017, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție a înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub forma de arest la domiciliu pentru un termen de 30 de zile, care prin încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, s-a admis integral.

Subliniază că, la 07 martie 2017, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție a înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub forma de arest la domiciliu pentru un

termen de 30 de zile, dar a fost respins prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 martie 2017 și în privința sa a fost aplicată măsura preventiva sub forma de liberare provizorie sub control judiciar, cu interdicția de a nu părăsi tara, pe un termen de 30 zile.

Remarcă și faptul că, la 15.09.2020 prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, a fost scos definitiv de sub urmărire penală, din motiv ca fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5) art. 243 alin. (3) lit. b) din Cod penal, cu reabilitarea integrala, așa cum prevede art. 275 pct. 3) CPP, coroborat cu art. 284 alin. (1) și alin. (2) pct. 3) CPP .

La 27 octombrie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârea nr. 308/26 a anulat suspendarea sa din funcția de judecător la Judecătoria Comrat, cu restabilirea în funcție și repunerea în toate drepturile avute anterior.

Concluzionează Serghei ***** că, pe parcursul a 4 ani, începând cu 20 septembrie 2016 și până la 15 septembrie 2020 s-a aflat sub urmărire penala, fiind învinuit ilegal de săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, după care a fost reabilitat, iar acest fapt se califică ca tragere ilegală la răspundere penala, în sensul art. 50 Cod penal și art. 2 din Legea RM nr. 1545 din 28.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Relevă reclamantul că, în perioada 20.09.2016 - 25.01.2017 s-a aflat în detenție, fiindu-i aplicată măsura preventiva sub formă de arest preventiv în total 127 zile, în perioada 25.01.2017 -13.03.2017 s-a aflat în arest la domiciliu în total 47 zile, iar în perioada 13.03.2017 - 12.04.2017 s-a aflat sub control judiciar, cu aplicarea interdicției de a nu părăsi țara, în total 30 zile. Perioada integrală în care a fost privat ilegal de libertate și de dreptul la libera circulație, a constituit 204 zile.

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.11.2019, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 20.02.2020 (dosarul nr.21r-22/19), s-a constat că a fost deținut în cadrul Penitenciarului nr. 13 în condiții degradante, incompatibile cu respectul față de demnitatea umană, pentru o perioadă de 24 zile, fapt ce constituie o violare a art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Consideră că, reieșind din situația prezentată *supra*, se deduce incontestabil că a fost lezat în drepturile și libertățile fundamentale, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral, ca urmare a reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și este în drept să pretindă compensarea prejudiciului moral suportat, ținând cont de următoarele circumstanțe.

La momentul pornirii urmăririi penale, ca și în prezent deține funcția de judecător la Judecătoria Comrat, este o persoană cu funcție înaltă de răspundere, cu statut social deosebit, așa cum prevede art. 114-116 din Constituția RM.

Afirmă că traumele psihice și suferințele fizice provocate de detenție, trebuie sa fie reparate prin acordarea unor despăgubiri morale echitabile, de natură să aducă deplina satisfacție pentru suferințele suportate, atât pe perioada detenției, cât și ulterior, ca urmare a unor consecințe negative, urmare a izolării de colectivitate și familie, atingerea gravă adusă onoarei, demnității și reputației profesionale, dezaprobare publică precum și sentimentul de frustrare accentuat, creat de dezumanizarea și de afectarea personalității sale. Aceste suferințe psihice, precum teama, neliniștea, depresia, stresul și starea de incertitudine, atacurile de panică îndurate în perioada de detenție, în mod direct au influențat și continuă să influențeze nociv asupra calității vieții sale, care și la moment întâmpină diverse afecțiuni și tulburări de sănătate.

Conchide că, arestarea și aflarea sub urmărire penală a fost mediatizată pe larg și tendențios de sursele mass-media în întreaga țară, care pot fi accesate până în prezent.

Astfel, Serghei ***** solicită încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al R. Moldova în beneficiul său a sumei de 1 200 000 lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral cauzat ca urmare a reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.2-7).

Procuratura Generală prin referința depusă la 16 noiembrie 2023 a solicitat respingerea acțiunii formulată de Serghei ***** ca fiind neîntemeiată, invocând faptul că urmărirea penală în cauza nr. 2016978140 a fost pornită la 15 septembrie 2016 de către Procurorul General-interimar. În fapt, ***** Serghei era învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, alin. (5), art. 243, alin. (3), lit. b) CP RM, în următoarele circumstanțe: în perioada anilor 2009-2013, la inițiativa unor persoane, care gestionau de fapt activitatea unor persoane juridice rezidente în Federația Rusă, Marea Britanie, Republica Bahamas, Republica Cipru, a acționat prin complicitate cu persoane din domeniul afacerilor, persoane publice și cu funcții de demnitate publică, în baza unui plan infracțional privind sustragerea banilor de la persoane juridice concrete și, ulterior, spălarea banilor respectivi prin deplasarea, transferul, deghizarea acestora în scopul ascunderii proveniență ilicite a acestor mijloace bănești prin utilizarea sistemului judiciar și bancar din Republica Moldova.

Menționează că, la sesizările Procurorului General-interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii a dispus suspendarea lui Serghei ***** din funcția de judecător la Judecătoria Comrat, în temeiul art. 24, alin.(1) lit. a) al Legii RM nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, în legătură cu pornirea urmăririi penale.

La 15 septembrie 2020 Serghei ***** a fost scos de sub urmărire penală în cadrul cauzei penale nr. 2014978027, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42, alin. (5), art. 243, alin. (3), lit. b) din Codul Penal.

Susține că potrivit cererii de chemare în judecată formulată de către reclamantul Serghei *****, acesta solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite a organului de urmărire penală, în temeiul prevederilor art. 3, alin. (1), lit. a), art.6 lit.b) și art. 7, lit. a) din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Consideră inadmisibilă aplicarea, în speță, a Legii nr. 1545 din 25.02.1998, deoarece având în vedere definiția sintagmei „acțiuni ilicite”, la momentul pornirii urmăririi penale, și respectiv, suspendării din funcție a lui Serghei *****, această măsură era absolut justificată și oportună, pentru că potrivit materialelor acumulate, exista bănuiala rezonabilă că ultimul exercitând funcția de judecător în Judecătoria Comrat, a pronunțat ilegal ordonanțele judecătorești nr. 2p-308/2011 din 21.11.2011 și nr. 2p-61/2013 din 23.08.2013, contribuind prin acordarea de mijloace și instrumente în vederea spălării banilor, prin derogarea de la cerințele obligatorii aferent formei și conținutului actelor confirmative prezentate în instanța de judecată de către părțile în proces, ceea ce s-a soldat cu transferul de bani în sumă de 1.200.000.000 dolari SUA, echivalentul a 15.242.000.000 MDL, prin sistemul bancar al Republicii Moldova, plasarea, deghizarea acestor bani de către persoane care știau ori trebuia să știe că constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau a deghiza originea ilicită a mijloacelor bănești, realizând o etapă

componentă a procesului complex infracțional de spălarea banilor, care implică mulți actori din diferite state.

Afirmă că pornirea urmăririi penale a avut loc în concordanță cu Legea cu privire la statutul judecătorului, fiind pornită de către Procurorul General-interimar la 15.09.2016, în temeiul unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42, alin. (5), art. 243, alin. (3), lit. b) CP RM, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Concomitent, toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, au fost efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale.

Susține că pe parcursul desfășurării investigațiilor, organul de urmărire penală a acționat în corespundere cu legislația în vigoare și cu scopul procesului penal, care constă în protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată, nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Indică și faptul că, considerând că în cadrul urmăririi penale în privința lui Serghei ***** au fost îndeplinite toate acțiunile de urmărire penală și întreprinse toate măsurile în scopul stabilirii adevărului, procurorul de caz a ajuns la concluzia că probatoriul administrat determină scoaterea acestuia de sub urmărire penală, act de reabilitare și finalizare în privința acestuia a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată, dar care nu califică drept ilicite acțiunile procesuale efectuate anterior.

Relevă că reclamantul nu a prezentat probe care să justifice încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 200 000 lei, nu a prezentat probe care să ateste cauzarea frustrărilor, stresului și a neliniștii, ponegririi onoarei, demnității și reputației sale, astfel încât să constituie temei de despăgubire din partea statului, iar instanța de judecată la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzată suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, or, în conformitate cu art.118 Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale (f.d.159-160).

La 20 noiembrie 2023, Ministerul Finanțelor a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depuse de Serghei ***** ca fiind neîntemeiată, indicând că reclamantul invocă că a suportat pagube morale și cheltuieli pentru asistență juridică în urma acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală, și anume ca urmare a pornirii cauzei penale privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.243 alin.(3) lit. b) Cod penal. Astfel, pentru a fi întemeiate pretențiile de încasare a prejudiciului moral și material în condițiile Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în primul rând acestea trebuie să fie pasibile reparării prin prisma art. 3 și art.6 din legea precitată.

Consideră acțiunea neîntemeiată în condițiile în care conform prevederilor sus-enunțate, este necesară constatarea ilegalității actului procedural emis de către organul de drept.

În acest context, subliniază că actele și acțiunile în cadrul urmăririi penale, în vederea cercetării circumstanțelor cazului, au fost efectuate conform prevederilor legale, iar în lipsa unor acte procedurale definitive și irevocabile, prin care să fie declarate, ca fiind ilegale acțiunile

organului de urmărire penală sau a judecătorilor de instrucție, care au verificat legalitatea și temeinicia demersurilor procurorului la autorizarea aplicării/ prelungirii măsurilor respective, nu pot fi considerate ca ilegale.

Susține că potrivit materialelor cauzei, de către organul de urmărire penală au fost întreprinse toate acțiunile și măsurile procesuale în conformitate cu legislația în vigoare și petrecută o investigație efectivă corespunzătoare. Reprezentarea învinuirii constituie o atribuție constituțională de bază a procurorului, această activitate urmează a fi desfășurată la un înalt nivel profesional, contribuind real și eficient la justa examinare a cauzelor penale, în scopul protejării persoanei, societății și statului de atentatele criminale, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale.

Notează că acțiunile organelor de urmărire penală erau îndreptate spre depistarea și combaterea infracțiunilor și nu aveau drept scop prejudicierea reclamantului.

Concluzionează că acțiunile procesuale de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, învinuit, inculpat în cadrul unei proceduri penale inițiate și derulate legal, sunt acțiuni justificate și necesare, organul de urmărire penală fiind obligat să întreprindă toate măsurile legale întru elucidarea adevărului și asigurarea atragerii la răspundere a infractorului. Or, acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, care au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate (f.d.163-165).

La 07 decembrie 2023 Ministerul Justiției a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depuse de Serghei ***** ca fiind neîntemeiată, invocând că reieșind din practica judiciară națională, statul răspunde eventual patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești. Elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se realizează prin lege specială, Legea nr. 1545-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar art. 6 prevede expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Astfel, unul din aceste drepturi este și scoaterea persoanei de sub urmărire penală (art.6 lit. b) din Legea nr. 1545).

Constată că în privința reclamantului Serghei ***** a fost emisă ordonanță de scoatere de sub urmărire penală, dar reține că prin prisma Legii nr. 1545 persoana are dreptul să solicite despăgubire în situația când aceasta a fost recunoscută în calitate de învinuit, fiind condamnată, iar ulterior în privința sa a fost emisă sentință de achitare. Anume în astfel de situații se poate invoca că persoana a fost într-adevăr atrasă la răspundere penală, însă la caz, în privința reclamantului nu a fost emisă o sentință definitivă de condamnare.

Menționează că, pentru a fi în prezența unei acțiuni civile întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art.6 din Legea nr.1545, dar este necesară și întrunirea dispozițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1) al aceleiași Legi.

Accentuează că, prin prisma normei precitate, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care

limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Opinează asupra faptului că, prezenta acțiune este neîntemeiată, în condițiile în care, conform prevederilor enunțate, rezultă expres că nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului, la caz - în lipsa unor constatări privind ilegalitatea măsurile întreprinse de către organul de urmărire penală.

Afirmă că pe durata acțiunilor procesuale aferente cauzei penale, reclamantului nu i-au fost încălcate drepturile procesuale, cât și la materialele cauzei nu există nicio probă concludentă, pertinentă, în confirmarea faptului că actele procedurale emise în privința acestuia de către organul de drept sunt calificate ca ilegale. Organul de urmărire penală, a avut obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor invocate în actul de sesizare, de a constata atât circumstanțele care dovedesc vinovăția, cât și cele care dezvinovățesc, precum și circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală. Totodată, clasarea cauzei penale nu trebuie percepută ca un rebut în activitatea organului de urmărire penală, dar ca o activitate normală de examinare a unei cauze penale.

Notează că organul de urmărire penală nu are doar ca scop identificarea și sancționarea persoanelor vinovate, dar și prevenirea și curmarea săvârșirii infracțiunilor. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că dimensiunea obligațiunilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nicio obligație de rezultat care ar presupune ca orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare.

Relevă că recunoașterea persoanei în calitate de bănuit și/sau învinuit este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării urmăririi penale.

Consideră că pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral, în cuantum de 1200000 lei constituie o solicitare nefondată, prezenta acțiune civilă nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate conform Legii nr. 1545 și prin urmare nu există nici temei legal de a solicita încasarea eventualului prejudiciu, pretins a fi suportat.

Relevă că în argumentarea prejudiciului moral suportat, reclamantul a invocat constatarea deținerii, pentru o perioadă de 24 de zile, în condiții degradante, însă acest aspect a constituit deja obiect de examinare în cadrul instanțelor naționale, care au dispus încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui ***** Serghei, suma de 24 000 de lei în contul reparării prejudiciului moral cauzat ca urmare a detenției în Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, în condiții contrare prevederilor art. 3 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în perioada 4 noiembrie 2016 - 28 noiembrie 2016, pentru 24 zile, și suma de 1 500 de lei în contul compensării cheltuielilor de asistență juridică).

Reiterează că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin *acţiuni* sau *omisiuni* care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal).

Precizează că reclamantul nu poate pretinde durata nerezonabilă a procedurilor penale, intentate în privința sa, or, actualmente, legislația națională prevede un mecanism legislativ de constatare a caracterului duratei procedurilor și eventualitatea compensării prejudiciului moral și anume Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, reprezintă acel remediu intern.

Reține că la caz, reclamantul în argumentarea poziției sale nu a prezentat probe pertinente care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate, ce justifică compensarea prejudiciului moral în cuantumul solicitat, iar toate argumentele invocate întru motivarea pretenției de încasare a prejudiciului moral în cuantumul respectiv poartă un caracter declarativ și formal. În lipsa unei justificări pertinente, consideră că suma pretinsă, în cuantum de 1 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, este inechitabilă suferințelor pretinse a fi suportate.

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul Serghei ***** a fost reprezentat de către avocatul Ștefan Nița în baza mandatului nr.15156621 din 05 decembrie 2023, care a susținut integral cererea de chemare în judecată și reiterând în detaliu argumentele acțiunii, a solicitat admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate.

Pârâtul Ministerul Justiției a fost reprezentat în cadrul ședinței de judecată de către reprezentantul Ion Tulbure și intervenientul accesoriu Procuratura Generală a fost reprezentată de către Victoria Boldescu în bază de procuri, care au menționat că nu recunosc acțiunea și au solicitat respingerea acesteia pe motivele de fapt și de drept expuse în referințe.

Intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor în ședința de judecată nu a asigurat prezența unui reprezentant, deși a fost legal citată despre data, ora și locul ședinței de judecată, dar prin referința depusă a solicitat în temeiul art. 206 alin. (1) Codul de procedură civilă, examinarea cauzei în lipsă, cu respingerea acțiunii.

Audiind reprezentanții participanților la proces, apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportându-le la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea, din următoarele motive.

În ședința de judecată s-a constatat, dar și din actele cauzei și suportul probatoriu administrat rezultă că, prin ordonanța Procurorului General - interimar al Republicii Moldova din 15 septembrie 2016 s-a dispus începerea urmării penale în privința judecătorului în Judecătoria Comrat, Serghei ***** conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5) și art.243 alin.(3) lit.b) din Codul penal, caracterizată prin acordarea de mijloace și înlăturarea de obstacole la transferul, dobândirea și utilizarea bunurilor de către persoane care știau sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în proporții deosebit de mari (f. d. 9).

Consiliul Superior al Magistraturii la sesizarea Procurorului General - interimar al Republicii Moldova, prin hotărârea nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorului ***** Serghei de la Judecătoria Comrat și s-a suspendat din funcție (f. d. 10).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 20 septembrie 2016 s-a dispus reținerea lui ***** Serghei (f.d.11-12).

Potrivit procesului-verbal de reținere din 20 septembrie 2016, la ora 11.15 Serghei ***** a fost reținut la Judecătoria Comrat (f. d. 13-14).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 21 septembrie 2016, s-a dispus punerea sub învinuire pe cet. ***** Serghei, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal (f. d. 15-16).

La 22 septembrie 2016 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cu demers privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** Serghei (f.d.17-19).

Judecătoria Buiucani mun. Chișinău prin încheierea din 23 septembrie 2016 a admis demersul procurorului și a aplicat măsura preventivă sub formă de arest preventiv și a emis mandat de arest preventiv în privința lui ***** Serghei pe un termen de 30 zile cu calcularea termenului din 20 septembrie 2016, ora 11.15 (f.d.20-23).

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 23 septembrie 2016, apărătorul lui ***** Serghei, avocatul Gheorghe Ulianovschi a declarat recurs (f.d.24-26).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 28 septembrie 2016 a respins recursul și a menținut încheierea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 23 septembrie 2016 (f.d.27-33).

La 13 octombrie 2016 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău cu demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** Serghei (f.d.34-36).

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 20 octombrie 2016 s-a admis demersul procurorului și s-a prelungit termenul arestului față de ***** Serghei cu 25 zile, până la 14.11.2016, ora 11.15 (f.d.37-39).

Apărătorul lui ***** Serghei, avocatul Gheorghe Ulianovschi a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 20 octombrie 2016, dar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 s-a respins recursul și s-a menținut actul judecătoresc contestat (f.d.40-48).

Ulterior, la 08 noiembrie 2016 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău cu demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** Serghei (f.d.49-51).

Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău prin încheierea din 14 noiembrie 2016 a admis demersul și a prelungit măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința lui ***** Serghei pe un termen de 25 zile, de la 14.11.2016, ora 11.15 până la 09.12.2016, ora 11.15 (f.d.52-53).

Apărătorul lui ***** Serghei, avocatul Gheorghe Ulianovschi a declarat recurs în ordinea prevăzută de art.311 CPP împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 14 noiembrie 2016, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2016 s-a respins recursul și s-a menținut actul judecătoresc contestat (f.d.54-62).

La 02 decembrie 2016 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău cu demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** Serghei (f.d.63-65).

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 08 decembrie 2016 s-a admis parțial demersul procurorului și s-a prelungit termenul arestării preventive în privința lui ***** Serghei pe un termen de 20 zile, începând cu data de 09.12.2016, ora 11.15 până la 29.12.2016, ora 11.15 (f.d.66-71).

Apărătorul lui ***** Serghei, avocatul Tudor Chirtoacă a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 08 decembrie 2016, care prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 s-a respins și s-a menținut actul judecătoresc contestat (f. d. 72-78).

La 23 decembrie 2016 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cu demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** Serghei (f.d.79-81).

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău prin încheierea din 29 decembrie 2016 a admis parțial demersul și a prelungit termenul arestului preventiv față ***** Serghei cu 25 zile, până la 23 ianuarie 2017, ora 11.15 (f.d.82-86).

Apărătorul lui ***** Serghei, avocatul Gheorghe Ulianovschi a declarat împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 decembrie 2016 (f. d. 87-90).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 06 ianuarie 2017 a respins ca nefondat recursul și a menținut fără modificări încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 decembrie 2016 (f.d.91-97).

La 17 ianuarie 2017 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău cu demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** Serghei (f.d.98-101).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 ianuarie 2017 s-a admis parțial demersul și s-a prelungit termenul arestului preventiv față ***** Serghei cu 20 zile, până la 12 februarie 2017, ora 11.15 (f.d.102-105).

Apărătorul lui ***** Serghei, avocatul Gheorghe Ulianovschi a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 ianuarie 2017 și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 s-a admis recursul, s-a anulat acest act judecătoresc și s-a emis o nouă hotărâre, prin care reclamantului i s-a aplicat măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu începând cu data de 25 ianuarie 2017 ora 13.30, eliberându-l pe acesta din starea de arest preventiv, imediat din ședința de judecată (f.d. 106-114).

La 06 februarie 2017 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) cu demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu în privința lui ***** Serghei (f.d.115-118).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 februarie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, s-a admis parțial demersul și s-a prelungit măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu în privința lui ***** Serghei cu 30 zile, de la 12.02.2017, ora 11.15 și până la 14.03.2017, ora 11.15 (f.d.119-130).

Ulterior, la 07 martie 2017 procurorul în Procuratura Anticorupție s-a adresat judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) cu demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu în privința lui ***** Serghei (f.d.131-134).

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) prin încheierea din 13 martie 2017 a admis parțial demersul și a înlocuit arestul la domiciliu și a aplicat în privința lui ***** Serghei, liberarea provizorie sub control judiciar pe un termen de 30 zile, cu calcularea termenului de la 13.03.2017, ora 11.00 cu stabilirea următoarelor restricții și obligații: 1). să nu părăsească teritoriul Republicii Moldova, decât în condițiile stabilite de către judecătorul de instrucție sau, după caz de către instanță; 2) să comunice organului de urmărire penală sau, după caz, instanței de judecată orice schimbare de domiciliu; 3). să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz la instanța de judecată ori de câte ori este citat; 4). să nu intre în legătură cu persoane care au careva calități procesuale în cauza penală (martori, acuzați); 5). să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în procesul penal (f.d.135-136).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 15 septembrie 2020 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui ***** Serghei din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal (f.d.137-141).

Ca urmare a scoaterii de sub urmărire penală a reclamantului, Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârea nr.308/26 din 27 octombrie 2020 a anulat suspendarea din funcție a judecătorului Serghei ***** cu reluarea activității de judecător la Judecătoria Comrat (sediul Central) și repunerea în drepturile salariale avute anterior (f.d.142-145).

Potrivit certificatului eliberat de IUP al CNA, ***** Serghei a fost deținut în Izolatorul de urmărire penală al CNA de la 20 septembrie 2016 și până la 25 ianuarie 2017 (f. d. 146).

Potrivit certificatului eliberat de Penitenciarul nr.13 Chișinău, ***** Serghei a fost deținut în acest Penitenciar în perioada 04.11.2016 – 28.11.2016 (f.d.147).

La 29 august 2023, ***** Serghei a depus prezenta cerere de chemare în judecată, care conține în detaliu elementele factologice descrise în partea descriptivă a hotărârii, precum și cele sumate *supra*, și în raport cu care, după cum s-a menționat *ante*, niciunul din participanții la proces nu a obiectat și nu le-a negat.

Conform art. 2 din Legea nr. 1545/1998 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, în sensul prezentei legi, se definesc următoarele noţiuni: acţiuni ilicite - acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni); cazuri excepţionale - cazuri cînd persoanei i-au fost încălcate grav şi abuziv drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Constituţie şi de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte ori cînd consecinţele acţiunilor ilicite comise sunt extrem de grave sau chiar iremediabile. În sensul prezentei legi, o unitate convenţională echivalează cu 20 de lei moldoveneşti.

Conform art. 3 din Legea nr. 1545/1998 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Conform art. 5 din aceeași Lege, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

Cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariţiei dreptului la repararea prejudiciului.

Articolul 6 din Legea menționată prevede că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Articolul 10 din actul normativ citat *supra* descriu că, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

Instanța de judecată reține că, în perioada 15 septembrie 2016 – 15 septembrie 2020, ***** Serghei a fost subiect al cauzei penale nr. 2016978140, pornită prin Ordonanța Procurorului General interimar al Republicii Moldova din 15 septembrie 2016, fiind învinuit de faptul că, activând în funcția de judecător la Judecătoria Comrat, contrar principiilor legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării a săvârșit infracțiunea de coparticipare la spălarea banilor prin admiterea cererilor privind eliberarea ordonanțelor judecătorești din 21.11.2011 și 30.08.2013 în vederea încasării sumelor de 700000000 dolari SUA și 500000000 dolari SUA, acordând ajutor prin înlăturarea obstacolelor la realizarea infracțiunii de spălare de bani, caracterizată prin acordarea de mijloace financiare și înlăturarea obstacolelor la transmiterea, dobândirea și utilizarea acestor sume de bani de către persoane care, ori trebuiau să știe că constituie venituri ilicite, realizând o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălare a banilor, care implică mai mulți actori din diferite state.

Instanța de judecată observă că, prin ordonanța de începere a urmăririi penale s-a reținut faptul că, ***** Serghei în calitate de judecător nu a verificat competența jurisdicțională potrivit capitolului IV din Codul de procedură civilă la soluționarea cererilor reieșind din actele prezentate. Copiile anexate de creditor (reclamant) nu corespund cerințelor art. 345 Codul de procedură civilă (contractul de împrumut, cambiile etc.) nu sunt autentificate notarial, iar celelalte acte sunt semnate de o persoană a cărei identitate nu este stabilită, fiind ignorate prevederile art. 138 CPC, iar datorită carențelor constatate, prin prisma prevederilor art. 169 și 170 Codul de procedură civilă, raportând la prevederile art.348 al aceluiași Cod, instanța de judecată urma să dispună refuzul primirii cererilor privind eliberarea ordonanțelor judecătorești, însă a emis hotărâre care a facilitat transferul banilor din Federația Rusă în alte state de către executorii judecătorești prin sistemul bancar al Republicii Moldova.

Instanța de judecată va evidenția și reține în acest sens că, anterior, Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 12 din 07 iunie 2011 pentru controlul constituționalității prevederii art. 22 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 544- XIII din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacţia Legii nr. 152 din 8 iulie 2010 „Pentru modificarea şi completarea unor acte legislative”, a abordat cu titlu de principiu statutul funcției de judecător. Astfel, Curtea a notat în pct. 6 că, *„importanţa socială a funcţiei de judecător este influenţată de rolul justiţiei în societate şi determină înaintarea unui şir de cerinţe faţă de comportamentul profesional al judecătorilor. Fiecare vrea să vadă în judecător o persoană integră, demnă de încredere şi avînd o competenţă*

înaltă. Comportamentul profesional impune respectarea anumitor standarde, atît în cadrul exercitării activităţii de judecător, cît şi în cadrul adiacent"

Potrivit pct.2 din principiul V al Recomandării nr.(94)12 al Comitetului de Miniştri către statele-membre ale Consiliului Europei „Privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului"6 , adoptate la 13 octombrie 1994, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzei în mod echitabil, eficient şi rapid. Conform Legii cu privire la statutul judecătorului, judecătorii sînt obligaţi să exercite întocmai cerinţele legii la înfăptuirea justiţiei, să asigure ocrotirea drepturilor şi libertăţilor cetăţenilor, onoarei şi demnităţii lor, apărarea intereselor societăţii, înalta cultură a activităţii judecătoreşti, să fie nepărtinitori (...).

(...) Independenţa judecătorului este o premisă asumată de stat prin norma constituţională şi este o garanţie de înfăptuire a justiţiei, iar aceasta prezumă că nimeni nu poate interveni în deciziile şi modul de gîndire ale unui judecător, decît în strictă conformitate cu legislaţia în vigoare. Deoarece într-o societate democratică judecătorul nu poate fi la adăpostul unei imunităţi absolute, se reliefează problema condiţiilor şi modalităţilor de angajare a răspunderii judecătorului. În acelaşi timp, angajarea răspunderii acestuia trebuie făcută sub rezerva unei prudenţe determinate de necesitatea garantării independenţei şi libertăţii judecătorului contra tuturor presiunilor induse (...).

În pct. 7 al aceleiași Hotărîri, Curtea Constituțională a reținut că, *(...) Anularea sau modificarea hotărîrii judecătoreşti nu este un temei determinant pentru sancţionarea judecătorului. Astfel, art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului prevede că judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiţiei şi pentru hotărîrea pronunţată, dacă nu va fi stabilită, prin sentinţă definitivă, vinovăţia lui de abuz criminal. Potrivit art. 22 alin. (2) din aceeaşi lege, anularea sau modificarea hotărîrii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunţat-o nu a încălcat intenţionat legea. Excepţie fac cazurile în care legea a fost încălcată cu neglijenţă, cauzînd persoanelor prejudicii materiale sau morale esenţiale (...).*

În același punct din Hotărâre, Curtea a mai reținut că, *potrivit pct. 66 şi pct. 70 din Recomandarea CM/REC (2010)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre „Cu privire la judecători: 8 M.O., 2003, nr.182-185, art.1018 independenţa, eficienţa şi responsabilităţile", (...) judecătorii nu pot fi constrînşi să-şi exercite atribuţiile sub ameninţarea unei sancţiuni, lucru care poate influenţa asupra hotărîrii ce urmează a fi adoptată. În exercitarea atribuţiilor ce le revin judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluţiona cauzele în mod imparţial, în conformitate cu legea şi propria apreciere a faptelor (...).*

Instanța de judecată evidențiază și faptul că, Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni, încă în avizul nr. 3 din 19 noiembrie 2002 adresat Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei asupra principiilor și regulilor privind imperativele profesionale aplicabile judecătorilor și în mod deosebit a deontologiei, comportamentelor, incompatibilității și imparțialității, în pct. 53 a statuat că, *(...) dacă practica curentă nu exclude complet răspunderea penală a judecătorilor pentru erori neintenţionate în exercitarea îndatoririlor lor, CCJE nu priveşte introducerea acestei răspunderi nici ca general acceptabilă şi nici ca fiind de încurajat. Judecătorul nu trebuie să lucreze sub ameninţarea unei pedepse pecuniare, cu atât mai puţin a uneia cu închisoarea, a cărei prezenţă poate, chiar subconştient, să îi afecteze judecata.*

În concluziile privind răspunderea, la pct. 75 al aceluiași aviz, Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni a considerat că, *în ceea ce priveşte răspunderea penală, judecătorii trebuie să fie răspunzători penal în faţa legii ordinare pentru infracţiuni comise în afara funcţiei*

lor juridice, or răspunderea penală nu trebuie să se aplice judecătorilor pentru greşeli neintenţionate în exerciţiul funcţiunii.

Procurorul în Procuratura Anticorupție la emiterea ordonanței privind scoaterea de sub urmărire penală a reclamantului din 15 septembrie 2020, a stabilit că executorul judecătoresc ***** fără temei a admis ilegal spre executare ordonanțele judecătorești emise de judecătorul Serghei ***** (fapt stabilit prin decizia CSJ din 03.12.2019 prin care cauza penală a fost încetată cu atragerea la răspundere contravențională și absolvită de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție). Apoi *****fără a avea vreun temei legal a emis dispoziții incaso, în care contrar celor stipulate în ordonanțe a introdus date false privitor la debitori, fidejusori, indicând în această calitate bănci din Federația Rusă și efectuând încasarea și transferul mijloacelor bănești din conturile acestora. Nici în ordonanțele judecătorești, nici în materialele procedurii în ordonanță nu au figurat în calitate de debitori/fidejusori bănci comerciale din Federația Rusă. Astfel, de facto transferul mijloacelor bănești a avut loc nu în temeiul ordonanțelor judecătorești, ci în temeiul ordinelor incaso neveridice, care erau emise de executorul judecătoresc, iar ordonanțele erau folosite ca o acoperire a acțiunilor ilegale a executorului judecătoresc. Prin urmare, executorul judecătoresc Mocan Svetlana în detrimentul celor dispuse de judecător prin ordonanțe emise, a încasat de facto alte mijloace financiare aflate în conturile altor persoane juridice decât cele indicate în ordonanțe, fapte care nu au fost și nici nu puteau fi cunoscute judecătorului Serghei *****. Respectiv, este cert faptul că judecătorul Serghei ***** la momentul emiterii ordonanțelor din 21.11.2011 și 30.08.2013 nu cunoștea și nici nu putea cunoaște nimic despre proveniența mijloacelor financiare încasate de facto de la plătitor AOA „Mast Bank”, AOA „AKB RFA”, First Czech-Russian Bank, Zato Bank AO, Strategia AO, Russkiy Zemelniy Bank AO.

În acest context, reieșind din materialele cauzei, cumulul circumstanțelor constatate *supra* și natura pretenției în coroborare cu normele de drept citate, instanța de judecată reiterează că, odată cu emiterea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție din 15 septembrie 2020, prin care s-a scos de sub urmărire penală Serghei ***** pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5) și art.243 alin.(3) lit.b) din Codul penal, reclamantul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată prin prisma Legii nr. 1545 din 25.02.1998.

Instanța de judecată constată că, odată cu pornirea procesului penal, prin emiterea ordonanței Procurorului General interimar al Republicii Moldova din 15 septembrie 2016, prin acțiunile întreprinse în cadrul cauzei penale, reclamantul ***** Serghei a fost supus măsurilor preventive, fiind reținut în arest preventiv în perioada 20 septembrie 2016 – 25 ianuarie 2017 (127 zile), arest la domiciliu în perioada 25 ianuarie 2017 – 15 martie 2017 (47 zile), control judiciar pe un termen de 30 zile, precum și suspendat din funcția de judecător la Judecătoria Comrat în perioada 20 septembrie 2016 – 27 octombrie 2020, adică 4 ani, 1 lună și 7 zile în legătură cu pornirea urmăririi penale.

Astfel, organul de urmărire penală, desconsiderând inclusiv statuările Curții Constituționale referitoare la garanțiile de independență ale judecătorului, cât și ale organismelor internaționale, în speță a avizului nr. 3 din 19 noiembrie 2002 al Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni adresat Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, a pornit urmărirea penală și a învinuit reclamantul că în exercitarea funcției de judecător, urma să dispună refuzul primirii cererilor privind eliberarea ordonanțelor judecătorești, însă a emis hotărâre care a

facilitat transferul banilor din Federația Rusă în alte state de către executorii judecătorești prin sistemul bancar al Republicii Moldova.

Ulterior, drept efect al acestor acțiuni, reclamantul a fost privat de libertate, de posibilitatea de a munci în perioada 20 septembrie 2016 – 27 octombrie 2020 și a fi remunerat, a fost mediatizat pe larg reținerea acestuia și acuzațiile ce se impută, aducându-i atingere onoarei, demnității și reputației profesionale, precum și subminând încrederea în puterea judecătorească ce se exercită numai prin instanța judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri.

În această ordine de idei, instanța de judecată evidențiază că, evaluarea daunelor morale sub aspectul criteriilor care vor sta la baza cuantumului despăgubirilor, trebuie să fie obiective.

În acest sens, reținând criteriile de evaluare a prejudiciului moral definite și în jurisprudența constantă a CtEDO, instanța apreciază că despăgubirea ce va fi adjudecată reclamantului trebuie să reprezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu impactul acțiunilor Statului de tragere la răspundere penală a acestuia, în legătură cu exercitarea activității judecătorești.

Corespunzător, la caz, atât statutul în care a acționat reclamantul, cât și circumstanțele în care i-au fost cauzate daunele morale, în cumul cu intensitatea prejudiciului cauzat sunt determinante la evaluarea prejudiciului moral.

După cum s-a menționat *supra*, răspunderea penală a fost pretinsă reclamantului în legătură cu exercitarea funcției de judecător, prin emiterea ordonanțelor judecătorești din 21.11.2011 și 30.08.2013.

Potrivit statutului special de judecător, Serghei ***** se bucura de imunitate funcțională, iar în opinia instanței de judecată, lipsa unei protecții efective a judecătorului împotriva tragerii la răspundere penală în legătură cu exercitarea unui serviciu de interes public, reprezintă și unul din criteriile esențiale de evaluare a prejudiciului moral cauzat reclamantului în legătură cu omisiunea Statului de a-i asigura garanțiile statutare, ceea ce face diferită prezenta speță de alte litigii examinate de instanțele de judecată în care au fost acordate prejudicii morale pentru tragere ilegală la răspundere penală altor subiecți, sub aspectul cuantumului ce va fi adjudecat.

Or suferințele reclamantului se datorează exercitării de către acesta a funcției de judecător, deci în legătură cu prestarea unui serviciu de interes public sub imperiul unor garanții speciale.

Totodată, instanța consideră că intensitatea suferințelor reclamantului sunt determinate și de circumstanțele în care au fost cauzate.

În speță, răspunderea penală pretinsă nejustificat reclamantului, în frauda statutului de judecător, l-a poziționat într-o situație frustrantă marcată de presiuni psihologice intensificate de reținerea și aplicarea arestului preventiv pe o perioadă de 127 zile, a arestului la domiciliu pentru o perioadă de 47 zile, a controlului judiciar pe un termen de 30 zile, precum și mediatizarea intensă a cazului, fapt care a plasat reclamantul în situație de confruntare cu instituțiile Statului în scopul apărării statutului său de judecător, statut care nu ține exclusiv de interesul personal al acestuia.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată mai reține și faptul că, statutul reclamantului și poziția socială a acestuia este un alt criteriu obiectiv de evaluare a impactului procedurilor aplicate în privința sa, ceea ce în mod repetat face diferită prezenta cauză de alte cauze civile examinate de către instanțele de judecată sub egida Legii nr. 1545/1998 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Or procedura penală începută în temeiul ordonanței Procurorului General-interimar la 15 septembrie 2016 în privința lui ***** Serghei, a determinat întreprinderea atât a acțiunilor de urmărire penală, cât și privarea acestuia de libertate, de statutul special de judecător, cu discreditarea publică a acestuia.

Totodată, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral instanța de judecată evidențiază și faptul că, impactul tragerii ilegale la răspundere penală a reclamantului urmează a fi analizat și în cumul cu alte acțiuni de persecutare, inclusiv linșajul mediatic.

Apreciind înscrisurile anexate la dosar, și anume argumentele ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție din 15 septembrie 2020, se deduce în mare parte că procedura de urmărire penală a avut loc în legătură cu soluții judiciare adoptate de către reclamant la soluționarea a două cereri privind eliberarea ordonanței judecătorești.

De asemenea, până în prezent reclamantul este supus unui linșaj mediatic în legătură cu urmărirea penală începută încă la 15 septembrie 2016, precum că este implicat în dosarul „Laundromat", schemă de spălare a banilor din Federația Rusă prin intermediul instanțelor de judecată moldovenești.

Deci, omisiunea Statului de a asigura garanțiile statutare ale reclamantului în cumul cu admiterea utilizării procedurilor penale împotriva sa, în alte scopuri decât cele prevăzute de Lege, și anume vizând soluțiile judiciare în două cauze civile, impune concluzia că suferințele reclamantului sunt legate de o cauză de interes public, motiv din care impactul suferințelor care au durat pe parcursul urmăririi penale (septembrie 2016-septembrie 2020), or anume această perioadă este abordată de reclamant în cererea de chemare în judecată, este evaluat în prezenta hotărâre proporțional avantajelor care ar fi fost obținute în perioada în care s-ar fi aflat în serviciul public.

Instanța de judecată subscrie și faptului că, extensiunea acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală și ale procuraturii în raport cu reclamantul, se cristalizează în două aspecte esențiale – cauzarea prejudiciului moral și daunele aduse reputației profesionale.

În speță, instanța reține dublul impact de ilegalitate al acțiunilor autorităților în raport cu drepturile și interesele reclamantului în sensul în care i-au fost garantate și protejate efectiv de Lege, și anume omisiunea autorităților Statului de a asigura acestuia garanțiile statutului de judecător, precum și inadmisibilitatea utilizării procedurilor penale în alte scopuri decât cele admise de Lege.

În acest sens, instanța de judecată respinge ca fiind contradictorii alegațiile Ministerului Justiției precum că, prin prisma Legii nr. 1545 persoana are dreptul să solicite despăgubire în situația când aceasta a fost recunoscută în calitate de învinuit, fiind condamnată, iar ulterior în privința sa a fost emisă sentință de achitare, însă la caz, în privința reclamantului nu a fost emisă o sentință definitivă de condamnare, iar pentru a fi în prezența unei acțiuni civile întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art.6, dar este necesară și întrunirea dispozițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1) al aceleiași Legi.

Or conform art. 3 lit. a) și c) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545 din 25.02.1998, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice și în urma reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru

(funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice.

Instanța de judecată reiterează că, după 4 ani, procurorul în Procuratura Anticorupție, a emis ordonanța prin care s-a scos de sub urmărire penală învinuitul ***** Serghei din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin.(3) lit. b) din Codul penal.

În consecință, instanța de judecată conchide că Serghei ***** a fost pus sub învinuire pentru o faptă, or într-o finalitate, a fost scos de sub urmărire penală, astfel, acțiunile organului de urmărire penală și ale procuraturii se apreciază în sensul legii ca fiind ilicite în sine, iar caracterul lor ilicit se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere penală.

În continuare, instanța de judecată va face apel la prevederile art. 1998 alin. (1) din Codul civil, care stabilesc că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 11 alin. (1)-(3) Legea nr. 1545 din 25.02.1998, mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luîndu-se în considerare: a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată; c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată; e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice; g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie.

Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate și la art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală.

În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

Așadar, coroborarea textului de Lege citat cu prevederile relevante ale Legii nr. 1545/1998 din 25 februarie 1998 denotă că, obligat de repararea prejudiciului moral în cazul din speță este Statul.

În aceeași perspectivă și prevederile relevante ale art. 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil statuează că, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în caz de tragere ilegală la răspundere penală.

În accepțiunea art. 2036 alin. (1) – (3) din același Cod, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin (...) atragere ilegală la răspundere penală (...).

Instanța reține a fi pertinente la caz și prevederile art. 2037 din Codul civil, care descriu că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în

funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

La caz, criteriile de evaluare a prejudiciului moral sînt definite în jurisprudența constantă a CtEDO, unde despăgubirea ce va fi adjudecată reclamantului trebuie să reprezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu impactul acțiunilor Statului de tragere la răspundere penală a reclamantului, în legătură cu exercitarea activității judecătorești.

Concomitent, instanţa relevă că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatînd în repetate rînduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmînd ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanţele urmînd să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existenţă a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvîrșită, soluţia fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă *(cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009)*.

În cauzele *Danev împotriva Bulgariei* și *Iovtchev împotriva Bulgariei, CtEDO* a reținut în esență încălcarea Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, după ce a considerat că abordarea formalistă a instanţelor naţionale, care atribuiseră reclamantului obligaţia de a dovedi existenţa unui prejudiciu moral cauzat de fapta ilegală, prin dovezi susceptibile să confirme manifestări externe ale suferinţelor lui fizice sau psihologice, avuseseră ca rezultat privarea reclamantului de despăgubirea pe care ar fi trebuit să o obţină.

În această ordine de idei instanța de judecată, ținând cont de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat reclamantului, de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă acestuia, *de statutul social pe care l-a avut și îl are reclamantul* – și anume funcția de judecător, de durata urmăririi penale, *de măsurile preventive*, de restrângerea posibilităților de viață familială și socială, având în vedere și particularitățile cazului dedus judecății, că onoarea, demnitatea și reputația profesională, în speță atât în calitate de individ aparte, cât și cu precădere în calitate de judecător nu reprezintă niște valori abstracte, ci niște deziderate fundamentale ale unui stat de drept și a unei societăți democratice, iar atentarea ilegală de către organele Statului la acest valori este inadmisibilă, și că toate în ansamblu urmează să fie succedate de o repunere echitabilă a persoanei în drepturile sale lezate, se concluzionează în privința determinării prejudiciului moral în limita a 850 000 de lei, iar excedentul solicitat prin acțiune urmând a fi respins.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, făcând apel la prevederile art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, având în vedere admiterea parțială a pretenției ce vizează repararea prejudiciului moral, instanța de judecată va încasa de la pârât în beneficiul reclamantului, proporțional pretențiilor admise din acțiune, suma de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, or în partea încasării sumei ce depășește cuantumul cheltuielilor de asistență juridică acordate reclamantului în prezentul proces, solicitarea va fi respinsă.

Conform prevederilor Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cu modificările și completările ulterioare, art. art. 1998, 2007, 2036 și 2037 din Codul civil, în conformitate cu art. art. 94 alin. (1), 96 alin. (1) și alin. (11), 236, 238-241 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Serghei *****.

Se încasează din contul bugetului de Stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Serghei *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, suma de 850 000 (opt sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive privative de libertate în temeiul art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal, soldate cu scoaterea lui Serghei ***** prin ordonanța Procuraturii Anticorupție din 15 septembrie 2020 de sub urmărirea penală pornită la 15 septembrie 2016, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Se încasează din contul bugetului de Stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Serghei *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, proporțional pretențiilor admise din acțiune, suma de 8 000 (opt mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la examinarea prezentei cauze civile în prima instanță pentru asistența juridică prestată de avocatul Ștefan Niță.

În rest, cererea de chemare în judecată în partea compensării excedentului prejudiciului moral adjudecat prin prezenta hotărâre, precum și în partea încasării sumei ce depășește cuantumul cheltuielilor de judecată acordate reclamantului cu acest titlu în prezentul proces, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**